

पुरीषाधान न० पुरीषनाधीयतेऽत आ+वा-याधारे क्त्वा ।

देवस्य पुरीषाधनस्य च "पुरीषाधानमेव च" वाच० ।

१८५. "पुरीषाधनः" इति चिन्ता-पुरीषाधनवादयोऽप्यत्र ।

पुरीषिन् लि० पृथ्वाति प्रीषातीति पुरीषहृदकं ततः नल्लवं

रनि । लङ्युक्ते ऋ० ५.५५.५ ।

पुरीष्य लि० पुरीषाव हितम् वत् । पुरीषहिते ।

हृ लि० पृ-पालनपोषणयोः क्त । प्रचुरे अमरः २देवलोके

मेदि० तस्य कर्मिणिः पूरणात् तज्जात्यम् । श्यवातिपुत्रमेदे

हरिवं० १००। तद्वगकया ११५। ३तज्जातके बुधिरिरस्ये

व्यपमेदे भा० च० ४५०। ५पराने मेदि० । ६देवमेदे

उवक्तयन्ते इत्यम् । ७नटीमेदे स्त्री यङ्य० ।

पुरुकुतस पु० नात्वात्ः पुत्रमेदे हरिवं० १२५० । तस्ये

पत्नी मानधी कन्या गर्भादा क्विगामेन नटीत्वमाप्ता ।

पुरुकुतसम पु० दैत्यमेदे "इन्द्रो विषविह्वानां तस्मिन्

उवक्तयन्तः । लघान इतिह्वये धमयान् वपुःकर्मनः

गारुडे ८७ च० ।

पुरुकुतसानी की उवक्तयन्त पत्नी वा० आनङ् क्रीप्

उवक्तयमानवति अन्-णिच् चच् शौरा० क्रीप् वा ।

उवक्तयपत्यं ऋ० १४९.८।

पुरुक्तु लि० उरवःसुपीडात्वाच्च आन्धः सन्त्यकोप । वङ्

क्त्वानिति ऋ० १५१.१। उवक्तु जीयते चि-निवासे डु ।

० वङ्निमित्तने क्तु० १७२० वेददी० ।

पुरुक्त १० भरतवंशे सुषाण्डः पुत्रे रूपमेदे भा० ८.११.२१

हरिवंशे "पुरुक्तातिः सुषाण्ड" ११५० । पाठान्तरात्

सोऽपि तज्जाते

पुरुजित् लि० कृत्तिमोर्मे रूपमेदे भा० १०.५५० । न च

अर्जुनमात्रकः वयोक्त "पुरुजित् कृत्तिमोजव पाठकः

सत्यशक्तिः" भा० च० ६५० । १२वद्विन्दुवंग्र

वक्तयन्ते भा० ८.२१.१५ शिविथी डु । "पुरुजित्

पुरुषोत्तमः" विष्णु०। वङ्गनां लेत्वात्तक तज्जात्यम् ।

पुरुषा(ना)य पु० पुरुषा नायोनेता संघावां अत्यम् । १५त-

वागके रूपमेदे ऋ० १५८.७। १२वङ्गोदमाके लि० लङ्यत्तम्

पुरुषम् पु० उवरात्ता यस्य इषो०। तपुरात्ताके ऋ० १.२१८

पुरुषा अय्य द्वितीयाद्यप्रत्ययकतेः उवङ्गात् ता । वङ्

कर्मणि वङ्गान्तरणे च ऋ० १।१२।७

पुरुद न० पुर-प्रचुरं दावति दे-क । पुरधे मन्दादेक ।

पुरुदंशक पु० उरवो दंशा यस्य मरुति कम् । हवे लिङ् ।

पुरुदंशस् पु० उरं दंशानामपचुरं दंशान् दंश-अवत् ।

इन्द्रे सङ्गल० अस्वद्वी वी परे आनङ् । उवदंशा

पुरुदसम् ता० पुरुदसि दंशाणि तर्मागलस्य । वङ्गकर्मिण्डुके ।

३४ तज्जातानं दैत्यमेदे दसयते पचयति गलुत्वेन सुरा०

दंशि-दर्मने भूते अवत् । २२इन्द्रे डु० अस्वदंशः ।

पुरुदक्ष पु० दीयते दा-क्त दक्षं धनम् पुर दक्षमल

वङ्गधने इन्द्रे ऋ० ६।१८।८ भा० ।

पुरुदस्य लि० पुर दसति दश-वा० सन् । वङ्गनायके २वङ्ग-

कर्मके च ऋ० १।५४।८ ।

पुरुदृक् लि० उरधो वङ्गधः, पुरवे दैव्याय वा द्रुक्षति

द्रुक्-किप् । १२इनां द्रोचकारके ऋ० १।१८।१।

२पुरङ्गते इन्द्रे च । अजि पदान्ते च वा वल्लभा ।

पुरुद्वत् डु० वैदर्भ्यां जाते लोचुवंग्रं मधुसूते रूपमेदे हरिवं०

१७ च० ।

[प्रचारे ऋ० १२२।२

पुरुधा अय्य वङ्गधत्वेन वङ्गावङ्गतात् प्रचारे धाप् । वङ्ग-

पुरुभूत डु० उवङ्गत+इषो० । इन्द्रे हरिवं० १५५० । उवङ्गत

इन्द्रेय तल पाठः बाधुः ।

पुरुभोजस् पु० उरत् भुङ्क्तेः भुज-अवत् । १नेने लिङ्

२प्रचुरभोजके लि० ।

[२इतराडुपमेदे च

पुरुमित पु० १मकारव्यपमेदे भा० च० ६५० । भा० वा० ६१५०

पुरुमीठ शिखायां सुहोमात् जाते लज्जनीटावृजे शौरव-

रूपमेदे भा० था० ८४ च० ।

पुरुरथ पु० रथा रंजतेः पुरः रथो रंजयं यस्य । प्रत्ययं

भुक्तिमेदात् वङ्गरंजये आदिष्ये ऋ० १०।६४।५ । भा०

पुरु(री)रवस पु० रीमवंग्रं रूपमेदे "तथेति तात्पादत्ते

त देवाभ्यां येव कन्धवा । इवा लज्जयन्त स्यः सुद्यन्त

इति विवृतः । उमसेचरयापेन लज्जामनता वने ।

स्त्रीत्वपादादितस्तेन गह्वरेण भीमता । पुरु(र)रवसना-

नानं चङ्गवर्त्तिनर्त्तितम् । लज्जामान तनवं यत् कीम-

हतो दुषः" मार्क० ५०१।१५०। पुरु(र)रवस् इषो० तज्जाते

पुररावन् लि० पुर कवं ददाति रा-दाने रनिम् । वङ्ग-

विषकददातरि यजु० ५।७ स्त्रियां क्रीप् वनोरच ।

पुरुवर्गस् लि० पुरुवर्गाऽय्य । वङ्गमाने ऋ० १०.१२०.५।

पुरुवन्द्य लि० पुरः चङ्ग आह्लादकतात् दीप्तिरक्त इषो० ।

"हृत्वाचङ्गोत्तरपदे मन्त्रे" पा० ८८ । वङ्गदीप्तिके

ऋ० १.२७ । अमन्त्रे त न सट् पुरुवन्द्य इन्द्रे

पुरुष पु० पुर-अपगतो कुपन् पुरिदेहे येते वी-ड इषो० ।

१मनुष्ये २डुमि च अमरः । श्वात्मनि वाक्मनसिज्ञे

पञ्चविंशे ३तत्त्वे ५प्रसागडके च मेदि०। ६त्रयो यङ्य०